

**Kéziratokat vissza
nem adunk.**

Budapest, Bécsi-utca 4.

sorokat betegezném, még csak egy futólagos pillantást vehetsek azon állásponton, a melyet ezen egész mozgalomnál az állam elfoglal; mert az ő maga tartása e tekintetben a legnagyobb fontossággal bír.

Általában azt mondhatjuk, hogy az állam jóindulattal, bölcsességgel és tett erős segítséggel támogatja a modern művelődési törekvést a legtöbb vonalon. Csak helyeselni lehet, hogy ő maga inkább tartózkodó állást foglal a kezdeményezésnél és a kezdeteket, valamint azok keresztülvitelét az egyesületekre, községre és magán emberekre bizza; föntartván magának a jogos és méltányos ellenőrzési jogot.

Az egészséges haladás igazi képviselőivel az állam megegyezik s egyet ért abban, hogy elavult s hamis dolgokat tanítani nem szabad; hanem hogy minden honpolgár ismerje jogait, de kötelességeit is, s azokat gyakorolja és becsületesen teljesítse.

E tekintetben ne legyen különbség, ne legyen kivétel semmiféle iskolában, semmiféle művelődési törekvésnél.

Cselkó József.

Egyről-másról.

Nagy napja volt Kaposvár városának f. hó 27-én. Ekkor nyitotta meg ugyanis Somogyvármegye főispánja, *Scholz Gyula* kir. főmérnök, a kaposvári iparművészeti kiállítást rendező bizottságának elnöke, *Gelléri Mór* kir. tanácsos, az Országos ipar-egyesület elnöke kérelmére a *kaposvári iparművészeti kiállítást*.

Nagy és illusztris közönség vett részt a kiállítás megnyitásánál, és úgy Tallián

Gyula főispán, mint *Scholz Gyula* és *Gelléri Mór* előzők lelkes beszédét nagy éljen-zéssel fogadta.

De hogy is ne! Hisz Somogyvármegye és benne Kaposvár város, a legmagyarabb vármegyék, illetve városok között mindég az első helyet foglalta el.

Közönségünk kebelében, mindég meg volt a szép, a nemes iránti lelkesedés, az odaadó áldozatkészség; ha tehát az most, ilyen nagy mértékben nyilatkozott meg, lehet-e csodálni?

Egy nemzet, a melyik múltját háladalosan megbecsüli, jövője elé pedig lelkesedéstől áthatott reménnyel tekint, ha az iparművészet terén is haladni, ha eddigi haladását a világ elé tárni kívánja, az emberiség iránti kötelességét is teljesíti, és mint ilyen mindenki által kell, hogy tiszteltben részesüljön.

Ilyen nemzeti törekvések dokumentálására is szolgál, a most megnyitott *kaposvári iparművészeti kiállítás* is.

Megnyitott iparművészeti kiállításunk három főcsoportra van fölosztva.

Első csoport a *népművészeti osztály*. Ezen osztályban vannak kiállítva a Somogy-megyei köznép által előállított, és a kiállításra összegyűjtött művészies termékek. Ezen csoportból kitűnik továbbá az is, hogy miként haladt népünknek a szépművészet iránti fejlődése időről-időre.

A második csoportba, a *somogy-megyei és köztük a kaposvári iparosok és díletán-sok által előállított iparművészeti czikkek* helyestettek el. Ezen csoport egész világosan hirdeti a világnak, hogy a magyar iparművészet, bármikor és bármelyik nemzettel felveheti a versenyt, mind izlés, mind czélrészesség és állandóság tekintetéből.

A harmadik csoport a *retrospektív osztály*. Ezen osztályban kiállított tárgyak

régi dicsőségünket juttatják eszünkbe. A vármegye főúrának családi ereklyéit képviselik ezek, melyek csak a szent cél érdekében, a kiállítás szépségének részbeni előmozdítására és becsének emelésére lettek azon lelkes főurak által, a kiállításra átengedve, kik ezzel akarták megmutatni, miszerint szívesen csatlakoznak, szívesen fognak kezét az iparos és földműves osztály munkától kérges kezű tagjaival, akkor, midőn a közös haza boldogsága, a magyar munkásosztály dicsőségének kimutatásáról van szó.

Hogy kiállításunk milyen nagy és fontos kulturális czélt szolgál, azt bővebben magyarázni fölösleges. Tudja, érzi, sőt látja azt mindenki, aki csekély fillérjével hozzájárul az által, hogy azt megtekinti.

Felhívjuk tehát olvasó közönségünket, úgy a vidéki valamint a helybeli olvasóinkat, ne mulasszák el a kedvező alkalmat arra, hogy iparművészetünk remekait megtekintsék.

Kettős czélt szolgálnak vele; egyik az, hogy megismerve iparos osztályunk képességét, őket nyugottan láthatjuk el megrendeléseinkkel, és így a munka útján jobb létüket, munkakedvüket emeljük. Másodszor pedig csekély fillérrel szolgálják a hazai szent czélt a kiállítás anyagi érdekeinek előmozdításával.

Menjünk el hát mentül többen, menjünk el mind, gyönyörködjünk multunk dicsőségében és a jövő fejlődő, szép reménységén.

A kiállítás megnyitásakor *Scholz Gyula* kir. főmérnök a kaposvári iparművészeti kiállítást rendező bizottságának elnöke a következő beszédet intézte Somogy-megye főispánjához:

Méltóságos főispán Ur!

Mélyen tisztelt díszelnökünk!

Nagyérdemű közönség!

Az első somogy-megyei, illetve kapos-

T Á R C S Z A.

A „Miatyánk“.

(Napló töredék.)

— A „Somogyi Ujság“ eredeti tárczája. —

Írta: Annok Margit.

Bűvös, átlátszó kőd ereszkedik elém s a ködön átszűrődik egy eltévedt fényes napsugár; majd lassankint kacagó gyermek arcz bontakozik ki belőle s a sugár mindig fényesebb lesz, mindig ragyogóbb. Valami sajátságos, édes melegség járja át a lelkemet, amint ext az aranyhaju, rózsás arczu gyermekfőt nézem s magam sem tudom miért, de úgy tetszik mintha láttam volna már valahol . . . Most egyszerre odavetődik tekintetem arra kicsi akvarell képre az íróasztalom felett . . . A kőd hirtelen szétfoszlik, vele a csodás káprázat, csak az az egyetlen fényes sugár nem, mely a függönyön át átszűrődött le, az velem marad szeliden hozzá simulva a kicsi kép aranyos keretéhez. . .

Nyár van még. forró augusztusi délután. A nyitott ablakon át viola-illat árad be s lenyűgöztve tartja a lelkemet, szinte gondolat nélkül bámulok ki a nap sütötté tájra. Két bolondos, mámoros lepke kergetődik előttem. . .

Az egyik kaczerán libegteti szírványfényt szárnyait, hívja, csalogatja a másikat s mikor az aztán engedve a csáb-nak utána illan, kényesen libben el előtte.

Valahonnan a kert bokrai közül hűvös szellő surran elő, végig fut a kert virágain, aztán szép csendesen elül valahova . . . A halvány őszirózsák, fehér violák bánatosan hajtják le fejcsékeiket, mintha csak éreznék életük végének közeledtét s hogy a felettük átsuhanó hűvös szellő nem a tavasz, langy virág fakasztó lehetete, hanem a közeledő ősz hideg szele. . .

S a fuvalon álomba ringatja a kis virágokat, reményt nyújt nekik a tavaszi feltámadásra. . .

En is, úgy összerázkódom hirtelen s egyszerre felébredek a fájó álmodozásból, aztán mintha valami delejes erő vinne író-asztalomhoz megyek s ott állok meg a fényes keretű kicsi festmény előtt. S amint nézem-nézem azt a mosolygó gyermek arczot, könnybe lábad a szemem, érzem a meleg nagy cseppet végig futni arczámon. . . s az a kép csak egyre halgat, az a kép csak mosolyog. . .

Oh hogy eszembe jut most egyszerre minden. Boldog gyermekévek, álmok ábrándozása mikből soha sincs felébredés, eltemetett szárazos megáratott vágyak remények, hosszú kínos évek elfojtott panasz. Most már tudom kit ábrázol a kép, nagyon is jól tudom, oda van írva az aljára alig lehet elolvasni úgy megfakult az írás rajta: . . .

„Iréne . . .

Valami megszajdul . . . itt benn, — mikor e nevet olvasom s nem tudom megállni, hogy ne sirjak igaz lelkemből hiszen olyan jól esik ez . . . Leborulok az asztalra s úgy sokogok hosszan, magam sem tudom

meddig. Mikor aztán már egészen belefáradok a sirásba s felemelem fáradt fejemet, akkor veszem észre, hogy sötét van körülöm, a kis képet sem látom már, de azért tovább szövöm az álmot, a tündér édes álmot, arról a kacagó szemű aranyhaju gyermekről.

Hej de régen is volt az már, gyerekek voltunk még akkor mindketten, játszó pajtások s tovább szövéddt ez a barátság, akkor is megmaradt, mikor már nagyobbak lettünk. Pedig merőben ellenkezett a természetünk, én komoly voltam, ő meg vidám pajkos, mint egy bolondos, szerfelett kedves gyermekjáték. Oh hogy tudott kacagni és sirni milyen nehezen, és legtöbbször akkor, amikor legjobban nevetett.

Az anyja tanítónőnek szánta, de az apja — kicsit könnyelmű volt szegény — egyre azt hajtogatta majd meglátod komédiáns lesz abból — én is annak szántam.

És multak az évek, a lány megnőtt csodaszép lett. Apjától örökölt vig természetű egyre jobban kibontogatta a szárnyait, szilaj lett pajkos, vad leány Balogh Irénből, mert így hívták . . . Fajta a szívem rá gondoltam mi lesz ennek a vége s beszéltem neki sokat, hogy tanulja velem a képzőt, ne menjen el innen soha-soha maradjon nálunk örökre.

Nem hallgatott rám, nem hallgatott senkire, az anyjára sem, pedig nagyon szerette. . .

És elment egyszer csak a lány, szó nélkül, bucsútlan. Előkelő gazdag ur jött érte, s szédítő ígéréteivel elkábította a szegény teremest, megvette a szüleit, . .

vári iparművészeti kiállítás nehéz munkájával elkészültünk.

A végrehajtó-bizottság nemes ambícióval áthátva, minden lehetőt elkövetett a kiállítás sikere érdekében.

Kiállításunk 3 csoportra van beosztva: Az első csoport a népies művészet csoportja, mely kizárólag somogy megyei népies dolgokat tár elénk, a maga eredetiségében.

A második csoport a retrospektív kiállítás, melyben régi, nagy műbecsessel bíró tárgyak vannak elhelyezve.

A harmadik csoport magában foglalja a modern műipar termékeit. Ezeket a budapesti országos iparművészeti társulat és Somogyvármegye, illetve Kaposvár város műiparosai, művészei részben műkedvelői állították ki.

A közönség nagy várakozással nézett a kiállítás elébe, s hogy mily mérvben teljesedett be a várakozása az legott elbíráltatja s ekkor az illető érdekelték arról is meg fognak győződni, hogy sok beklódott tárgy, mely egy iparkiallítás mellet helyet foglalt volna el, az iparművészeti kiállítás keretébe absolute nem volt beilleszthető.

E kiállítás bizonyára megemeri a gyümölcsét, mert iparosainkat buzdítani fogja a további haladásra, közönségünk pedig a honi ipar magas színvonalon álló műremekeit megtekintvén, látni fogja, hogy ma már nem szorulunk külföldi iparcikre.

A mai nap egy nagy mozzanatot jelent vármegyei életünkben is, mivel a „Közönnek” épült vármegyeházunk kapui ma nyitlak meg először az iparnak, mely nemzeti jólétünk egyik alapfeltétele.

A mai ünnepet, ezen épületben, köszönhetjük szeretett főispánunk, illetve alispánunknak, de főképp köszönhetjük az országos iparművészeti társulatnak, mely velünk szemben paratlan buzgósággal és nagylelkűséggel teljesítette feladatát, továbbá köszönhetjük a vármegye törvényhatósága, Kaposvár város és a pécsi iparkamara áldozatkészségének.

Isten áldása kísérelje mindanyioit nemcs törökvisésit és támogatását, hogy ipa-

runk a nyugati nagy nemzetekhez hasonlóan felvirágozzék.

Most pedig felkérem az iparművészeti társulat igen tisztelt képviselőjét, hogy a kiállítás megnyitását a főspán, mint díszelnök urnál kérem méltóztassék.

Saprieti.

H I R E K.

— **Esküvő.** Fényes esküvő volt folyó hó 9 én Taszáron. Ódor Ignác urodalmi főerdész kedves szép leányát. Maristat vezette oltárhoz Tóth János, városunk közszereletben álló vasuti főmérnöke. Az egyházi esztétát a szépen felidiszített templomban Bánya Gábor tászári plebános és Tihanyi J. Péter káplán segédlete mellett Melhár Gyula attalasi esperes plebános, a menyasszony nagybátyja végezte. Az esküvőn jelen voltak: Parall Gusztáv ny. gazdatiszt, Csicskó József állatorvos mint tanuk. — Eckensberger Margit, Ódor Gizi, Csicskó Ilona mint nyoszolyó leányok. — Ódor Gyula, Schlögel Géza, Mészáros Kálmán, ifj. Tóth János mint vőfények és még számosan a kiterjedt rokonok köréből. Az esztétét végző, és szónoklatáról híres Melhár esperes, magas röptű beszédében üdvözölte elsőnek a templomban az ifju párt. Mig Bánya plebános a lakoma alatt köszöntötte fel a fiatal asszonyt s megható beszédével könnyekre fakasztotta az összes jelen voltakat. Ezt számos szebbnél-szebb felkösztető követte, melyek közül kiünt Parall Gusztáv beszéde, ki az ő ismert humorával mulattatta a társaságot. A vig lakomának csak az estéli vonat fűtve vetett véget, mely a boldog párt kedves otthonába röpítette.

— **Katona szökevény.** Zivitkovits József uhjegy (Zalamegye) születésű katona, aki másfél évig kifogástalanul szolgált a 19. honvéd gyalogezred kaposvári zászlóaljánál, már hétszer szökött el a kaszárnyából, de mindig elfogták és visszakísérték. Most nyolczadszor ismét elszökött. Szökése

közben először haza ment Ujhelyre szülőjéhez, ahol a községben két napig mulatott, ekkor azonban ismét úgy élt, hogy máig sem akadtak rá. Országsszerszerre való körözését elrendelték.

— **Meglőtt erdőőr.** Az esztergomi káptalan Somogy-szobbi községben levő Bükki-malom pusztáján az erdőőr körülfajta alkalmával, a rezula mellett egy lövést hallott. A lövés irányában szaladt előre, mikor is egy feketeruhás embert látott elszaladni az erdőben, a meglőtt nyul pedig ott feküdt, s honnét a vadász elszaladt. Midőn széllel nézett, kisé távolabb a fűbe egy másik vadászot látott elrejtőzve, ki midőn az erdőőrt észrevette rá csélzott és fegyverét elcsúbotta, a golyó Kis Imre erdőőr jobb csombját találta, mire összeesett. Ezután az a vadász is elmenekült. Kis Imrét később favágók találták meg, és vitték haza, ahol ápolás alá vették. A csendőrség a tetteseket erőlyesen nyomozza, egyben az esetet a kaposvári kir. ügysszégnek is bejelentette.

— **Meglopott özizány.** Nagy István felső-bogati teknővájó csigánytól ismeretlen tettes ellopja tarisznyáját, a benne volt 130 korona készpénzzel. Nagy István az esetet a csendőrség feljelentette, és a csendőrség ennek folytán nyomozza a tettest.

— **Betöréses lopás.** A mult napokban Pálfi Gyula kaposvári főpinczér bezárt lakásába, míg ő az üzletben volt, ismeretlen tettesek behatoltak és onnét több értékes tárgyat, köztük egy női órát nyakláncszal, 4 gyűrűt, egy férfiorát, egy pár fűbevalót és egy női mellűt elvittek. A kár több mint 300 korona. A kaposvári rendőrség a tetteseket erőlyesen nyomozza.

— **Véres arató ünnep.** Széchenyi Ferencz gróf somogy-tárnóczi birtokán a bérések, az aratói munka befejezése öröme arató ünnepet rendeztek. A mulatozás végén azonban ifj. Kotai István és Kovács Imre bérések -összeszólalkoztak, minek az lett a vége, hogy Kotai István elővette kesét és Kovács Imrét több szurással életveszélyesen hátba szúrta. Az esetet feljelentették.

— **Szerencsétlenség cséplés közben**

Beszélt a lánynak, csábosát szépet, elviszi magával, kitanitatja, világhódító művésznek lesz belőle és elvite magával. . .

Apja — az a vén bolond — büszke volt rá, de édes anyja, az áldott jó teremtes, sokat árt érte, valósággal vigasztalhatatlan volt. Pedig átmentem hozzájuk sokszor — ne sirjon — gyógyítottam a megkínzott lelkét, visszajön meg a lánya, aztán boldogok lesznek majd.

— Dehogy jön lelkemnek — sóhajtott szegény, nem enged az az »ure soh' se látom többet, jaj, jaj nekem! . . .

S nem is élt sokaig, végig járta, a kálvariát itt a földön, szenvedett szegény kimondhatatlan sokat, aztán meghalt csendesen — fájdalom nélkül . . . Meg se irhatlak a lánynak, nem tudta senki hol van.

Egyszer irt nekem is mindössze.

Azt irta, csak egy évig lesz még ott aztán eljön, elviszi az anyját is magával. De aztán soká nem hallottam róla.

Egyszer, egy nyár elején elmentünk a közeli városba anyámmal.

S itt láttalak a hosszú évek után újra viszont szegény, szegény Irénem! És milyen viszontlátás volt az! A színházban voltunk . . . s mikor megjelent a színpadon az a bűvös fejedelmi alak, kinek az egész város népe hódolt akkoriban, éreztem, hogy elállni készül a szíven vérese, arczomba szökik a vér, reszkettem minden izemben. Megismertük egymást: Irént volt.

S nem tudom, hogy történt, de találkoztam a szemünk, egy percre megrázkódott ő is, de a következő pillanatban már újra a művésznek volt, a legszarnokabb ur, a közönség féltett kedvence s énekelni kez-

dett azon a csodálatos szép hangon, mely olyan volt, mint ezüst csengő csilingelése, hogy az ember szülte odaképzelte magát a zöld vízi király kristály palotájába le a tengerfenékre s hallani vélte a sellők varázshangjának lágy zsongású zenéjét . . . mint a tündérmesekben. . .

Mintha mostis előttem lenne, mintha csak tegnap, tegnapelőtt lett volna, pedig messze messze mult már, emléke is alig van többé. . . Másnap illatos levélkét hozott a posta; ő irt. — Tudatta velem a lakása címét és kért, hogy látogassam meg. Hallgattam a szívem sugallatára, a lelkem szavára — és elmentem hozzá.

— Hiszen ha te megbocsátasz neki, erős, örökkévaló Isten, mért ne bocsátanék meg neki én, szegény elmulandó ember! . .

Mikor odamentem, már várt rám. Megölelt, megcsókolta a homlokomat — mint régen — megmogattam a hajamat, hosszukás, finom kis kezeivel. Aztán egy kicsi, de fényes butorozott szobába vezetett s leült mellem a kis sötét selyem pamlagra. — Eljöttem, vágytalak már látni — mondtam neki halál — véteknél tartottam volna itt hangosan beszélni. . .

— Régen láttuk egymást — sugta vissza — milyen jó vagy hogy eljöttél. . . látod én nagyon boldogtalan vagyok. . .

Megdöbbenve néztem rá, a fény a mesés berendezésnek a kicsi szobának, mintha meghasudította volna. . .

Te? te? — kérdeztem aztán hitetlenül rázva a fejemet.

— Ne beszélj erről, szakított fűbe, csak látszat minden bolond, bolond komédia! Soh' se voltam bolond. . .

Mikor e ragyogó, de kétes pályára léptem, nem tudtam mit teszek, elkábított a pompa. . . a sok csábos beszéd. . .

A jó Isten se bocsáthatja meg amit vétettem — tört ki fékevesztettem a lelke mélyéből — megöltem az anyámat, kinek csak egy bűne volt, hogy engem a lelkével szeretett. . .

(Téhat akkor már tudta, hogy meghalt!)

— Elfeledtem már imádkozni is — pedig megpróbáltam sokszor, ha egy-egy mámoros éj után almatlanul vergődtem ágyamon, de egy hangot sem tudok már abból mire az a szent, az a martir tanított. És érzem, hogy eszevesztetten rohanok a lejtőn lejjebb. . . egyre lejjebb és nincs aki megállítson. . . s könnyek csurogtak le bánatos arczán. . .

És . . . én nem vigasztaltam, nem szóltam ezekre az őrlőngő, fanatikus kétségbeesett szavakra semmit, csak letérdeltem a szőnyegre, két kezem közé fogtam reszkető kis kezét és imádkozni kezdtem: »Mihánál ki vagy a mennyben.« Halál remegő hangon mondta utánam. . .

— — — — —

Reggel van már — vége az álomnak. Kinyitom az ablakot, kint madárdal, úde nyári reggel van, s ide hallik a harang kongása.

Én pedig megtisztult lélekkel, összetett kézzel fejezem be az imát: »Ne vigy minket a kísértetbe de szabadíts meg a gonoszoktól ámen.«

Hírbá vannak a hatósági intézkedések, a melyek szigorúan tiltják azt is, hogy gatyában valaki a cséplésnél segédkezzen, a nép fel sem veszi, így aztán egymást érik a szerencsétlenségek. Legutóbb Szomajom községben okozott a póre gatyá szerencsétlenséget. Ugyanis Vebér József szomajomi lakos, amint póre gatyában a cséplőgép körül dolgozott, gatyáját a súlykerék elkapta és fölcsavarta, úgy hogy őt is magához rántotta, mire azután a lábát, sőt az egész altestét összezúzta. Az összetört embert, életveszélyes sérüléseivel, beszállították Kaposvárra a somogy megyei kórházba, ahol most halálal vívódik.

— **Betörés** Üst Istvánné szül. Ács Julianna miháldi lakos lakását, addig míg ő az isten házába imádkozott, ismeretlen tettes feltörte, és belőle mintegy 200 kor. értékű ruha és fehérneműt elvitt. A csendőrség nyomozza a betörőt, de eddig eredménytelenül.

— **Megkísérlett leány rablás.** Szijártó György, kaposvári ács segéd, szerelmes lett Bognár Istvánné kaposvári lakos, Margit nevű 16 éves, szép leányába. Miután azonban, sem a leány nem viszonzta forró szerelmét, sem pedig Bognár Istvánné nem akart hallani sem érzelmeiről, merész tette határozta el magát Szijártó György. Ugyanis f. hó 22-én este 9 órakor beállított Bognárékhöz, és elakarta rabolni a szép Margitkát; az anyát félre lökte és leszúrta, míg a leányt felnyalábolta és menekülni akart vele. A leány azonban egész erejéből védekezett és segélyért kiáltott; mire a szerelmes legény kénytelen volt letenni és otthagyni a leányt. Bognár Istvánné; Szijártó György ellen megtette a följelentést, így a kir. ügyesség lesz hivatva a szerelmes szívet kissé lehűteni.

— **Véres verekedés.** Hegedűs József községi mező úr és Szabó István községi kovács mester Zselicszentpálon, Síchlesinger Sándor kocsmájában, borozgatás közben össze szálkalkoztak, minek az lett a vége, hogy Hegedűs Szabónak a hasát bicskájával fölhasította. A súlyosan sebesült Szabót a somogy megyei kórházba szállították, ahol a halál révén van, Hegedűs Józsefet pedig a kaposvári kir. ügyesség vette pártfogása alá.

— **Utonállás.** Vakmerő utonállást követtek el az elmúlt heten Panka György és Pergel György németladi lakosok. F. hó 21-én éjjel ugyanis Kacs József magyarladi lakos Német-Ladról haza felé ballagva a két község között lévő uradalmi gőzmalomnál egy fenyves mellett kellett elhaladnia, alig tett azonban pár lépést, a fenyvesből hirtelen két alak ugrott elő s minden szó nélkül kezükben levő bicskával összezúrkálták Kacs Józsefet, s a jó madarak midőn már látták, hogy Kacs több sebből vérzik s sérülései folytán összeesett, megtörölve kézeiket, dicső tettük színhelyéről eltávoztak. Másnap az arra járó-kelők találták meg Kacsot véreben fagyva s az esetről jelentést tettek s a csendőrség a két bravuros legényt még az nap elfogta. Kacs József sérülései oly súlyosak, hogy életben maradásához kevés a remény.

— **Kitüntetett iparosok.** A Kaposvárott f. hó 27-én megnyitott iparművészeti kiállítás bíráló bizottsága már elhatározta, hogy a kiállítók közül kiket fog kitüntetni, úgyanazért az első díj odaadására Horváth Károly kaposvári kályhást terjesztette fel miniszteri jóváhagyás végett. A többi díjak következőleg oszlanak meg, mint hiteles forrásból értesülünk: a második díjat Zsupán Gyula lakatos és Galambos Dezső asztalos kapják. Bronzérmet kapnak: Goitein Mór aranyműves és Vicsze László szíjgyártó. Elismerő oklevelet kapnak: Légár József, Kelemen Péter és Schiffer István (Kőrös-hegy) asztalosok, Farkas Géza festő, Papp Mihály lakatos, Borovits Imre szobrász.

— **A mulatság vége.** Fegyvergyakor-

latra hívták be Kaposvárra Reines József szigetvári illetőségű vasúti mozonnyűtőt, de mielőtt bevonult volna, — még egy görbe napot akart csinálni otthon. Meg is történt. Csakhogy véres éjszaka lett belőle. Az eset ez. A szigetvári legényegylet vasárnapi táncmulatságáról hátfőre virradóra iluminált állapotban haladtak az aszfalton Reines és Petres András rokona. Nagy volt bennök a virtus. Birkózni kezdtek, Petres földre teperte Reines és fojtogatni kezdte, erre Reines kést rántott és mellbe szurta fojtogató rokonát, kit beszállítottak a szigetvári kórházba, míg Reineset a rendőr vette pártfogás alá, azonban a rendőr laktanyán vele is dulakodni kezdett s csak nagynehéz tudták betenni a dutyiba a renitens fűtőt. Reineset súlyos testi sértésért és hatósági közeg elleni erőszakoskodásért feljelentették. A katonai gyakorlat után megbüntetik.

— **Belratások.** Mint értesülünk a csurgói állami tanítóképző intézetben a beiratások szeptember hó 4-én az ünnepélyes megnyitást pedig szeptember hó 5-én lesz megtartva.

— **Bizonylat.** A kísérlet a bécsi cs. kir. gazd. vegytani kísérleti állomás egy kiküldöttje által ejtetett meg Camis és Stock trieszti cég egy helyiségében egy 20000 liter tartalmu kadból. A kísérlet megjelölése és felszerelése: Gyógy-cognac borból tisztán destillálva Stock gyógy-cognac Camis és Stock. Gözzel lepároló intézet Triest-Barcola. A dugazon »Camis és Stock gyógy-cognac Triest.« Drótzárlat a bécsi cs. kir. gazd. vegytani kísérleti állomás plombájával és »Imp. et Roy. Szezion agronomique et chimie de Wienne« gygyelje. 1225 számú bizonylat. 103 számú üveg, megtöltve ezen állomás egy kiküldöttének ellenőrzése mellett. Faj: cognac: állapot: tiszta; színe: aranyárga; szag iz; cognacnak megfelelő. Vizsgálat: Részletes súly 150. 9518. Alkohol 43.77 tartalom százalék 347.80 gramm 1 literben; kivonat 19.94 gramm 1 literben; illó savany 1.049 gramm 1 literben; cukor 18.38 gramm 1 literben; hamu 0.12 gramm 1 literben fufuzol létezik; magasabb alkoholok: 0.771 gramm 1 literben; Ester (mint othy acetat számítva) 2.44 gramm 1 literben. A vegyszeti vizsgálat eredménye szerint, ezen »Gyógy-cognac« valódi borlepárolás, amely francia cognacnak teljesen megfelel a gyógycélú használatára is alkalmas. A cs. kir. igazgató helyett: dr. Haas B. a borosztály vezetője.

Nyilttér.)*

MATTONI ERZSÉBET SÓSFÜRDŐJE

gyógyhely Budapest (Budán).

Fürdőidény: április 23-tól október 15-ig.

Kiváló gyógyhatással bír

női bajokban és altesti bántalmakban.

Rendelő orvos a gyógyhelyen. — Egészseges fekvés, jutányos lakások, jó vendéglő.

Villamos vasúti összeköttetés a fővárossal.

*) E rovat alatt közölteteket nem vállal felelősséget a Szerk.

2605. szám.

1905. tkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhiré teszi, hogy a **veszprémi takarékpénztár** és a csatlakozott **Kohn Testvérek** végrehajtatóknak **Eckstein Ignác** kaposvári lakos végrehajtást szenvedő elleni 4840 K 52 f. tőkekövetelés és járálékai iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a kaposvári kir. járásbíró) területén lévő, Kaposvár városban fekvő, a kaposvári 3973. sz. tkjvben A. † alatt foglalt 186. hrsz. alatti Ebbkatein Ignác tulajdonát képező Uj-utoza 22. népsorszámu házának Lehner Albertnél reá háramlott fele része illetőségére 3361 koronában ezennel megállapított kikiáltási áron az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **1905. évi szeptember hó 25-ik napján d. e. 10 órakor** a tkvi hatóság hivatalos helyiségében megyeház II. emelet 15. ajtó megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 672 K. 20 filléet készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazs. min. rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60 t.-cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kaposvárott, 1905. évi május hó 23.

A kir. törvényszék mint tkönyvi hatóság.

G A B O R,
kir. törvényszéki bíró.

3184. sz.

tkv. 1905.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhiré teszi, hogy a **Gazdasági és Ipari takarékpénztár részvénytársaság** végrehajtatóinak **Kis István** és neje végrehajtást szenvedők elleni 4270 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a kaposvári kir. járásbíró) területén lévő, Kaposvár városban fekvő a kaposvári 4056 sz. tkjvben A. † alatt foglalt Kis István és neje sz. Varga Juli nevén álló 1680 hrsz. ingatlanra 1528 koronában ezennel megállapított kikiáltási áron az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanra az **1905. évi október hó 30-ik napjának d. e. 10 órájkor** a tkvi hatóság hivatalos helyiségében megyeház II. emelet 15. ajtó megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak ingatlan becsárának 10%-át vagyis 152 korona 80 fillért készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. L. X. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kaposvárott, 1905. évi jul. hó 8.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

G A B O R,
kir. törvényszéki bíró.

Talpra magyar, hi a haza!
Itt az idő, most vagy soha!

48-as likör

kitűnő hazafias ital,
gyártja az

ELSŐ ALFÖLDI COGNACGYÁR

Kecskeméten.

Kapható minden előkelő fűszer- és csemege-üzletben, valamint kávéházakban.

A „BARÁCSK HIRADÓ”
kivánatra ingyen és bérmentve küldetik.

Kapható:

Takács Károly urnál

Kaposvár.

1-20

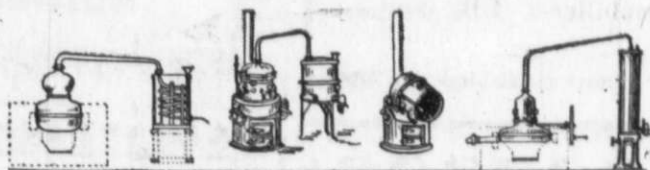
Sangerhauseni Gépgyár és Vasöntőde

Részvénytársaság

Ezelőtt:
Hornung és Rabe

BUDAPEST, V., Csáky-utca 3. szám.

Mindenemű készülékek kisebbszerű leparláshoz.

Különféle pálinkaüstök mindenemű gyümölcs-, törköly- és borseprű leparlásához.

Pálinkafinomító, essenzia-, likör- és cognac leparlók minden kivitelben.

Minden készülék, kivánatra: kavarmű-, vízfürdő-, dephlegmator-ral vagy anélkül, valamint minden más kivitelben készítettik.

2-4

✕ Költségvetések és tervezetek teljes be-

✕ rendezéshez! Szakszerű tanácsokkal szí-

✕ vesen szolgálunk!

✕ Jó és gondos kivitel jntányos árak mellett!

Pontos és gyors kiszolgálás

LÉGÁR LAJOS

cipész mester

Kaposvártól, Irányi Dániel-utca.
Teljes jóállás mellett.

készít és tart raktáron a legdivatosabb formákban

A legnagyobb választékban, igen jó minőségű

A LEGSZEBB ÉS LEGJOBB KIVITELBEN.

A legutányosabb árak.

Modern Nőiruha Divatterem

KAPOSVÁR, Fő-utca 29.

Ugy a nálam, mint a máshol vásárolt kelméből készítek Angol Costüm ruhákat, Menyasszonyi és alkalmi toilletteket, kabátokat, gyermek-ruhákat a legegyszerűbbtől a legpazarabb díszítésűig.

Allandóan nagy raktár kész aljak, pongyolák, blousok, gyermek-ruhák és mindenféle női pipere-cikkekből.

Vidéki megrendelések pontosan szállíttatnak.

Szíves pártfogást kérve, vagyok alázattal

Grumann Béla.

25 korona

egy divatos férföltöny, mérték után, remek szabásban, finom gyapotszövetből.

LICHTMANN S. szabómesternél

BUDAPEST,

Rottenbiller-u. 4/B. Félémelet.

Vidékre minták bérmentve

Sikerült

ezer vég fekete és sötétkék nagyon finom posztót és kamgarn szövetet egy csődbejuttatott posztógyárostól pottom áron megvenni; ez okból szétküldünk vidékre utánvétellel a fenti szövetekből egy teljes férfi öltönyre elegendő 3 métert

csak 5 forintért.

Országos Posztó- és Kivitel Áruház

BUDAPEST,

Rottenbiller-u. 4/B. Félémelet.

Minták a nagy forgalom miatt nem küldhetők.

Kérjen

egészen ingyen

zománcozott edény

képes árjegyzéket. Próbarendelvény: 6 fazék és 6 lábas különféle nagyságban, összesen 12 db. 1 frt 75 kr., 6 egész nagy főzőfazék és 6 egész nagy főzőlábas, összesen 12 db. 3 frt 50 kr. és egy teljes zománcozott mosókészlet, mely áll: labor, vízesveter, mosdókanna, éjjeli, szappantartó és fogkefétartó, összesen 6 db. 2 frt 50 kr.-ért csak én szállíthatok ingyen csomagolás és utánvét mellett.

KOHN, gyáriraktáros

Budapest, VI., Csengeri-u. 51.

Sürgönyezim:

Kohn gyáriraktáros Budapest.

Legjobb Gyógy Cognac CAMIS és STOCK

115-52

Triesti cognac gyárosoknál kapható.

1 nagy üveg ára 5 korona, 1 kis üveg 2 korona 60 fillér.

Somogyvármegye vezérképviselője:

Sattler Nátán Kaposvár, Fő-utca.

ZILZER JOHANNA

30 éven át kitűnőnek bizonyult, közkedvelt

arczenőese

eltávolít mindennemű szépséghibát, nevezetesen: szep-
lőt, májfoltokat, az orr és kéz vörösségét, s az arcnak
késő korig egészséges, rózsás színt kölcsönöz. Ára:

1 nagy tégely 2 kor. 40 f., 1 kis tégely 1 kor. 20 f.

a hozzávaló szappan 1 drb. 60 fillér. Biztos hatásért jótállok.

Kitűnő hajnövesztő kenőcs s minden a szakba vágó dolog szintén kapható.

Szétküldések a világ minden tájára felé utánvétellel. Velődj minőségben

kapható:

Zilzer Herminánál

BUDAPEST, VI., Király-utca 70/Z.,

valamint minden gyógyszerárban és drogueriában.

Különlegességi áruház

Kaposvár, Fő-utca 29.

Menyasszonyi kelengyék
legmegbízhatóbb kivitelben.

Valódi Szepességi vászon
és damaszt árak.

Kész blousok és pongyolák a legfinomabb
kivitelben mérték szerint is.

Nagy Rövidáru raktár, kézimunka
és hozzávaló anyagok.

Karlsbadi keztyük
jótállás mellett.

Kiváló finom uri divatcsikkek, ingek,
nyakkendők, harisnyák stb.

Szabott árak minden darabon láthatók.

Vidéki megrendelések lelkiismeretesen és pontosan
szállíttatnak.

Különös kedvezmény!

Kitűnő tisztelettel

Minden vevő ingyen kap
egy életnagyságu fény-
képet! 32-52

Grumann Béla

ezévezető

Kaposvár, Fő-utca 29.